

«Облітають квіти, обриває вітер...» (1938)

Сосюра Володимир Миколайович

Облітають квіти, обриває вітер
пелюстки печальні в синій тишині.
По садах пустинних їде гордовито
осінь жовтокоса на баскім коні.

В далечінь холодну без жалю за літом
синьоока осінь їде навмання.
В'яне все навколо, де пройдуть копита,
золоті копита чорного коня.

Облітають квіти, обриває вітер
пелюстки печальні й розкида кругом.
Скрізь якась покора в тишині розлита,
і берізка біла мерзне під вікном.

1938

Постійна адреса: http://ukrlit.org/sosiura_volodymyr_mykolaiovych/oblitaiut_kvity_obryvaie_viter